

NOVÝ ŽIVOT

MĚSÍČNÍK CYRILOMETODĚJSKÉ LIGY

Roč. V. (III.)

BŘEZEN — KVĚTEN 1953.

Číslo 3—4.

MATKA EXULANTŮ

Každý člověk zná dobře význam slova „matka“ a ještě lépe ten, kdo ji ztratil. To dovedou pochopit zvláště exulanti. Cítíme, jak nám chybí její soucit, porozumění, její mateřská péče. Postrádáme její útěchy a hřejivého tepla lásky, kterou jenom matka dovede dát.

Šťastný je úděl věřících, kteří ve skutečnosti nikdy matky neztratí. Blahý pocit pro věřící matku, která může odevzdat své děti jiné — ještě více milující Matce. Vskutku, kdyby nám v exilu mohly naše maminky z domova odepsat na náš bolestný stesk, mnohé by napsaly prostínká slova plná hluboké víry a důvěry: „Modlím se, aby Ti Panna Maria byla Matkou a nahradila vše to, co já pro Tebe nemohu učinit“.

Proto úcta mariánská nám tak přirostla k srdci. Ctíme svou nejlepší Nebeskou Matku. Mimoděk vzpomínám na 30. duben 1945. Přivezli mne z koncentráku do Prahy. Nákladní auto nás vysadilo na předměstí Prahy. Do tramvaje mně pomohli dva mladí lidé. Přivedli mne úplně vysíleného, až k bráně našeho domu. Zamčeno, žádná odpověď. Co to? „Dnes je první májová“, odpovídá jeden z mých průvodců. Posílám ho do kostela, aby zavolal vrátného. „Není možno, kostel je tak nabit, ani pomyslení protlačit se do sakristie“. A podobně tomu bylo nejen v Praze... Milá byla Panna Maria Čechům...

Možná však, že by se také o naší mariánské úctě mohlo říci to, co napsal Tomáš Merton (konvertita, nyní trapista) o sobě: „Věřil jsem v Ni, věřil jsem všemu, co Církev svatá o Ni učí, modlil jsem se Zdravas, ale to bylo asi vše. A přece to zdaleka není význam a místo, které Panně Marii v životě lidí náleží. Ona je i nyní ještě Matkou Kristovou, Jeho matkou i v našich duších; je Matkou nadpřirozeného života v nás“.

Vskutku veškerá starost a péče Mariina směřuje k tomu, abychom co nejvíce čerpali ze zdrojů spásy a vykoupení, které nám otevřel Její Syn. Nesahá-li naše úcta až tam, není ryzí a my jsme sirotami v nadpřirozeném životě. Matka Boží chce být pro nás Prostřednicí Božského života, zprostředkovat nám život milosti, podobný tomu, jež viděla u svého Božského Syna, život v lásce Boží, plný ctností, a to po celou dobu našeho pozemského putování.

Proto budeme vzpínat své ruce, zvláště v měsíci květnu, k naší Nebeské Matce s prosbou, aby nám zajistě připravila šťastný návrat do vlasti, k našim drahým, k naší matce pozemské; nezapomeneme však na to hlavní: „obrať k nám své milosrdné oči, a Ježíše, který jest požehnaný plod života Tvého, nám po tomto putování ukaž!“ Šťastní exulanti, které provází blahý pocit: jde s námi, působí v nás a chrání nás Matka nejlepší a nejmocnější — Maria, Matka Slova Věčného.

L.

Evropa je dnes terénem, na němž zápasí dva typy civilisace: typ rodinný, jenž staví v popředí osobu a hodnoty kvalitativní; a typ asijský, stádový, kvantitativní. Zřídlem prvního je od pravěku svoboda a dům — druhého pak kočovnictví a nevole.

Svět bude nový, až velké množství lidí bude opravdu chtít, aby novým byl.

Vidíme, co se stane s člověkem, když je ponechán sám sobě, neb sobě podobným.

(J. de Fabregues)